

→ surowy

Adjektiv | surowy - Singular, Nominativ

roh

Ten sędzia jest surowy, ale sprawiedliwy.

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	surowy	surowi
Genitiv	surowego	surowych
Dativ	surowemu	surowym
Akkusativ	surowego	surowych
Instrumental	surowym	surowymi
Lokativ	surowym	surowych
Vokativ	surowy	surowi

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	surowa	surowe
Genitiv	surowej	surowych
Dativ	surowej	surowym
Akkusativ	surową	surowe
Instrumental	surową	surowymi
Lokativ	surowej	surowych
Vokativ	surowa	surowe

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	surowe	surowe
Genitiv	surowego	surowych
Dativ	surowemu	surowym
Akkusativ	surowe	surowe
Instrumental	surowym	surowymi
Lokativ	surowym	surowych
Vokativ	surowe	surowe

